

rige (Lov 17. April 1916: 282, Lov 21. December 1914: 312) og kun 27 i det tyske Rige (i Fjor 106; Loven af 1914 omfattede 260); 19 er født i Norge, 19 her i Landet, 6 i de Forenede Stater i Amerika og 4 i England, medens de øvrige 9 stammer fra forskellige andre Lande.

Ved den af Udvalget foretagne Gennemgang af Ansøgningerne har det vist sig, at 194 af de paagældende Personer ved Ansøgningens Indgivelse havde Hjemsted eller Opholdssted i København, 22 paa Frederiksberg, 45 i Købstæder og 61 i Landsogne. I Sammenligning med Fordelingen af Ansøgerne før Krigens Begyndelse, f. Eks. af de paa Lov af 3. Marts 1914 optagne Personer, er Nedgangen mindst for Københavns Vedkommende, størst for Landdistrikternes. Over to Trediedele af Ansøgerne bor nu i København—Frederiksberg, af Ansøgerne paa den nævnte Lov kun godt og vel Halvdelen.

Med Hensyn til Livsstilling fordeler Tallet sig saaledes, at 69 nærmest maa anses som Haandværkere og 16 som Håndlende; den største Gruppe, Arbejdere eller Tyende, tæller 150 Personer — her er Nedgangen relativt set ikke saa betydelig —, og 87 af Ansøgerne er i forskellige andre Livsstillinger. — 41 ejer fast Ejendom her i Landet, og 14 har erhvervet Borgerkab eller Næringsbevis.

Angaaende Varigheden af Ansøgenes Ophold her i Landet kan oplyses, at 128 har opholdt sig her i over 30 Aar; Antallet er forholdsvis stort, saaledes som man maatte vente efter det foran om Aldersfordelingen oplyste; 191 har boet her mellem 12 og 30 Aar og 3 under 12 Aar; 2 af disse (Nr. 33 og 34) er her i Landet fødte og opdragne Børn, som søger Indfødsret sammen med deres dansk fødte Moder, den tredje (Nr. 313), hvis Fader er dansk, og som er gift med en dansk Kvinde, har aftjent Værnepligt i den danske Flaade. Om Ansøgeren under Nr. 238, der heller ikke helt opfylder den almindelige Opholdsbetingung (15 Aar), hedder det i Bemærkningerne til

Lovforslaget, at man har ment at kunne bortse herfra, navnlig under Hensyn til, at Andragerens Fader var dansk Vicekonsul i Wiborg, og at hans økonomiske Omstændigheder ikke giver Anledning til nogen Betænkelse, og ogsaa efter Udvalgets Opfattelse taler Forholdene her i det hele for at gøre en Undtagelse fra Regelen.

25 af Ansøgerne har modtaget nogen Understøttelse af Fattigvæsenet, men desuagtet er man enig i, at der paa Grund af de tilstedeværende Omstændigheder meddeles dem Indfødsret. I 9 Tilfælde er Beløbet nemlig helt tilbagebetalt (Nr. 1, 93, 137, 151, 189, 197, 206, 271 og 288), og i 3 Tilfælde (Nr. 10, 112 (delvis) og Nr. 131) er Hjælpen ikke ydet den paagældende Andragerinde selv, men til hendes Mand. Fremdeles er for adskilliges Vedkommende Understøttelsen ydet paa et Tidspunkt, der ligger 20 Aar eller længere Tid tilbage (Nr. 4, 53, 83, 112 (delvis), 118, 135, 148 (delvis), 175, 177, 204, 233 og 294). Som Aarsag til Fattighjælpen anføres i de nævnte Tilfælde hyppigst: Sygdom, og alvorlig Sygdom er endelig ogsaa Grunden til, at de under Nr. 110 og Nr. 277 nævnte har maattet søge Bistand hos det offentlige. — Enkelte af de her omhandlede Ansøgere har tillige modtaget offentlig Understøttelse, der ikke medfører Fattighjælps sædvanlige Virkning. Saadan Hjælp er i det hele ydet i 16 Tilfælde (Nr. 4, 10, 18, 61, 64, 107, 110, 169, 174, 180, 190, 214, 248, 270, 315 og 317) og som oftest i Medfør af Fattiglovens § 44 (Barselhjælp, Begravelsesomkostninger). — Endnu kan nævnes, at 8 Ansøgere har faaet større eller mindre Beløb af Hjelpekassen, nemlig Nr. 20 (70 Kr.), Nr. 40 (100 Kr. under Indkaldelsen til Sikringsstyrken), Nr. 53 (120 Kr. som Følge af Arbejdsløshed), Nr. 102 (30 Kr., tilbagebetalt), Nr. 109 (30 Kr.), Nr. 133 (57 Kr., tilbagebetalt), Nr. 138 (10 Kr.) og Nr. 140 (235 Kr.).

København Magistrat har med Hensyn til 5 Andragender udtalt, at Magistraten ikke fraraader, at der meddeles de paagældende Indfødsret. Grunden til denne